

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 10-073615

Dato: 13. maj 2010

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 392 af 15. april 2010.

(Alm. del).

Troels Lund Poulsen

/Søren W. Clausen

Spørgsmål:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 14. april 2010 fra Svend Eggers-Krag, jf. SAU alm. Del – bilag 186.”

Svar:

Svend Eggers-Krag rejser i sin henvendelse til udvalget en række spørgsmål vedrørende inddrivelsesloven og administrationen af denne. Svend Eggers-Krag har anført, at henvendelsen er af general karakter.

Spørgsmålene vedrører overdragelse af fordringer fra en kommune til inddrivelse hos told- og skatteforvaltningen, der er restanceinddrivelsesmyndighed (i det efterfølgende benævnt RIM), fremgangsmåden i forbindelse hermed samt spørgsmålet om dokumentation m.v. for et kravets retsgyldighed.

Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af den kommunale fordringshaver. Det vil sige beregning og opgørelse af fordringer samt udsendelse af opkrævninger m.v., herunder rykkerprocedurer. Fordringshaver kan på visse betingelser tillade afdragsvis betaling og bevilge henstand med betalingen.

Fordringer overdrages til RIM, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure er gennemført. Overdragelse af fordringen er først mulig, når fordringshaveren har afsluttet opkrævningen af fordringen. Det vil sige, når skyldneren ikke overholder betalingsfristen eller misligholder en aftale om betaling i rater på trods af et eller flere rykkerbreve. Først på dette tidspunkt har fordringen udviklet sig til en restance, og der kan ske overdragelse af fordringen til RIM med henblik på inddrivelse. Kun hvis ganske særlige forhold taler herfor, kan en fordring overdrages til RIM på et tidligere tidspunkt.

Fordringshaver skal forinden overdragelse af en fordring til RIM skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen. I praksis foretages underretningen til skyldneren på opkrævningen, på betalingsaftalen eller sidste rykker. Undladelse af underretning kan kun ske, hvis det må antages, at muligheden for at opnå dækning for fordringen ellers vil blive væsentligt forringet.

På tilsvarende måde skal fordringshaveren give skyldneren besked, hvis fordringen tilbagekaldes fra inddrivelse i RIM.

Ved overdragelse af fordringer til inddrivelse i RIM indtræder RIM i de kreditorbeføjelser, der er tillagt fordringerne. Det drejer sig bl.a. om udpantningsret, lønindeholdelse, modregning, dækningsrækkefølge, tiltrædelse af akkordordninger og gældssanering, indgivelse af konkursbegæring, indberetning til kreditoplysningsbureauer, eftergivelse og henstand.

RIM har ingen kompetence til at afklare tvister mod kravets eksistens eller størrelse. Sådanne tvister skal fordringshaveren afklare. Det gælder også, hvis en fordring er overdraget til RIM, og der efterfølgende rejses tvivl om kravets oprindelige eksistens eller størrelse. Dokumentationen for et kravets eksistens og størrelse skal således foreligge hos fordringshaver.

Disse indsigelser har som hovedregel ikke opsættende virkning i forhold til restanceinddrivelsen. RIM kan i konkrete tilfælde, hvor skyldneren har fremsat kvalificerede indsigelser og hvor RIM på grundlag af en vurdering af indsigelserne har en begrundet formodning om, at kravet ikke er opgjort korrekt af fordringshaveren eller kravet ikke eksisterer, sætte inddrivelsen i bero, indtil der er en afklaring fra fordringshaveren om, hvorvidt kravet ikke eksisterer og/eller om størrelsen af kravet. Hvis fordringshaveren ikke søger skyldnerens indsigelser om kravets eksistens eller størrelse afklaret inden rimelig tid, kan RIM tilbagesende kravet til fordringshaveren. Det sikrer, at RIM ikke skal have fordringer registreret i meget lang tid, uden at fordringshaveren foretager sig noget for at afklare tvisten.

Klager der vedrører RIMs administration, f.eks. spørgsmålet om et krav er betalt til RIM, behandles ikke af fordringshaveren, men indbringes som hovedregel for Landsskatteretten. Disse klager over RIMs administration er også omfattet af en såkaldt remonstrationsordning. Dokumentation m.v. for RIMs administration, herunder truffne afgørelser, foreligger hos RIM.

Sammenfattende kan jeg med henvisning til Svend Eggers-Krags spørgsmål oplyse følgende:

- Fordringshaver skal skriftligt underrette borgeren om, at en fordring oversendes til RIM (*spørgsmål 1*).
- Borgeren har mulighed for at bestride fordringens eksistens og størrelse både før og efter overdragelse af fordringen til RIM. I begge tilfælde skal en sådan indsigelse afklares af fordringshaver (*spørgsmål 1*). Indsigelsen har som hovedregel ikke opsættende virkning i forhold til restanceinddrivelsen.
- Dokumentation for en fordrings eksistens og størrelse skal foreligge hos fordringshaver, der ligeledes skal behandle eventuelle klager herom (*spørgsmål 2*).
- RIM gennemfører inddrivelse på grundlag af fordringshavers overførsel af en fordring til RIM. Spørgsmål vedrørende overholdelsen af f.eks. varmemforsyningslovens regler, skal afklares af fordringshaver (*spørgsmål 3*).
- RIM har ikke kompetence til at afgøre, om fordringshaver har overholdt f.eks. varmemforsyningslovens regler. Hvis RIM modtager en klage over kravets eksistens og/eller størrelse sendes klagen til behandling hos fordringshaver. Som hovedregel har en klage ikke opsættende virkning for restanceinddrivelsen (*spørgsmål 3 og 4*).
- Hvis RIM ved modtagelse af indsigelser om et krav eksistens og/eller størrelse får en begrundet formodning om, at indsigelsen er velkvalificeret, kan RIM sætte inddrivelsen i bero (*spørgsmål 3*).
- Hvis fordringshaveren ikke inden rimelig tid har afklaret tvisten med skyldner, kan RIM tilbagesende kravet til fordringshaveren (*spørgsmål 5*).

Jeg er som minister meget opmærksom på, at borgernes retssikkerhed iagttages, ikke mindst i forbindelse med den offentlige inddrivelse, hvor anvendelsen af kreditorbeføjelserne kan være vidtgående og være et stærkt indgreb i forhold til den enkelte borger.

Det er min vurdering, at der både lovgivningsmæssigt og administrativt er en klar afgrænsning mellem opkrævningsarbejdet og inddrivelsesarbejdet, mellem fordringshavers og RIMs arbejdsopgaver og ansvar samt fastsat, hvem der behandler tvister, indsigelser og klager.